Chmury - Proch ze stóp Boga

Pan jest nieskory do gniewu i wielki w mocy, a nie przebacza niegodziwemu.
Pan ma swoją drogę w wichrze i burzy,
a obłoki są prochem jego stóp. Nahum 1:3

Pięcioksiąg

Łuk mój kładę na obłokach, aby był znakiem przymierza między Mną a ziemią. I stanie się, gdy sprowadzę obłok na ziemię, że ukaże się łuk na obłoku. A łuk będzie na obłoku, a Ja będę patrzył na niego, abym pamiętał o wiecznym przymierzu między Bogiem a wszelką istotą żyjącą, wszelkim ciałem, które jest na ziemi. Rodzaju 9:13-14,16

A Pan szedł przed nimi we dnie w słupie obłoku, aby ich prowadzić drogą, a w nocy w słupie ognia, aby im świecić, aby mogli iść we dnie i w nocy. Nie usunął słupa obłoku w dzień ani słupa ognia w nocy sprzed ludu. Wyjścia 13:21-22

I anioł Boży, który szedł przed obozem izraelskim, przesunął się i szedł za nimi. Słup obłoku również odszedł sprzed ich oblicza i stanął za nimi. I znalazła się między obozem Egipcjan a obozem Izraela. I była ona dla nich chmurą i ciemnością, i rozjaśniała im noc, tak że nie zbliżyli się jedni do drugich przez całą noc. I stało się, że rano spojrzał Pan na wojsko egipskie przez słup ognia i obłok i zaniepokoił wojsko egipskie, Wyjścia 14:19-20,24

I stało się, gdy Aaron przemawiał do całego zgromadzenia Izraelitów, że spojrzeli ku pustyni, a oto chwała Pańska ukazała się w obłoku. Wyjścia 16:10

I rzekł Pan do Mojżesza: Oto przyjdę do ciebie w gęstym obłoku, aby lud słyszał, gdy będę z tobą rozmawiał, i uwierzył ci na zawsze. Mojżesz zaś przekazał Panu słowa ludu. I stało się trzeciego dnia rano, że nastąpiły grzmoty i błyskawice, a gęsty obłok zawisł nad górą i bardzo donośny głos trąby, tak że cały lud, który był w obozie, drżał. Wyjścia 19: 9,16

A gdy Mojżesz wstąpił na górę, obłok zakrył górę. A chwała Pańska spoczęła na górze Synaj, i okrywał ją obłok przez sześć dni. A siódmego dnia przywołał Pan Mojżesza z pośrodka obłoku. I wszedł Mojżesz w środek obłoku i wstąpił na górę. I był Mojżesz na górze czterdzieści dni i czterdzieści nocy. Wyjścia 24:15-16,18

A gdy Mojżesz wchodził do przybytku, zstępował słup obłoku i stawał u wejścia do przybytku, a Pan rozmawiał z Mojżeszem. A cały lud ujrzał słup obłoku stojący u wejścia do przybytku. Wszyscy więc powstali i oddali pokłon, każdy w wejściu do swojego namiotu. Wyjścia 33:9-10

A Pan zstąpił w obłoku, stanął przy Nim i wezwał Go do siebie, i nazwał imię Pana. Wyjścia 34:5

Wtedy obłok okrył namiot zgromadzenia, a chwała Pana napełniła przybytek. A Mojżesz nie mógł wejść do namiotu zgromadzenia, bo obłok spoczywał na nim i chwała Pańska wypełniała przybytek. A gdy obłok podniósł się znad przybytku, synowie Izraela ruszyli naprzód w całą swoją podróż. A jeśli obłok nie został uniesiony, to nie wyruszali w drogę aż do dnia, w którym obłok został uniesiony. A obłok Pański za dnia okrywał przybytek, a w nocy ogień jego w oczach całego domu Izraela, aż do końca ich podróży. Wyjścia 40: 34-38

I rzekł Pan do Mojżesza: Powiedz Aaronowi, bratu twemu, aby nie wchodził zawsze do Miejsca Świętego poza zasłonę przed tron Przymierza, który jest na Arce. Aby nie umarł, bo Ja ukażę się w obłoku nad tronem Przymierza. I nałoży kadzidło na ogień przed Panem, aby obłok kadzidła okrył tron łaski, który jest nad świadectwem, aby nie umarł. Księga Kapłańska 16:2 ,13

A w dniu, w którym wzniesiono przybytek, obłok okrył przybytek, mianowicie Namiot Świadectwa. Wieczorem zaś było nad przybytkiem jakby coś z wyglądu ognia, aż do rana. Tak było zawsze: w dzień okrywał je obłok, a w nocy pojawiał się ogień. A gdy obłok podniósł się znad przybytku, wtedy wyruszyli synowie izraelscy. A w miejscu, gdzie przebywał obłok, rozbili namioty synowie izraelscy. Na rozkaz Pana wyruszyli synowie izraelscy i na rozkaz Pana rozbili obóz. Dopóki obłok spoczywał nad przybytkiem, oni odpoczywali w swoich namiotach. A gdy obłok długo pozostawał nad przybytkiem, synowie izraelscy przestrzegali rozkazu Pana i nie wyruszali. I tak było, gdy obłok przez kilka dni spoczywał nad przybytkiem, zgodnie z rozkazem Pana, przebywali w swoich namiotach i zgodnie z rozkazem Pana wyruszali. I tak było, gdy obłok spoczywał od wieczora do rana i gdy obłok unosił się rano, wtedy wyruszali. Czy to w dzień, czy w nocy, gdy obłok się unosił, wyruszali. Czy to przez dwa dni, czy przez miesiąc, czy przez rok, gdy obłok unosił się nad przybytkiem, pozostając na nim, synowie Izraela przebywali w swoich namiotach i nie wyruszali; a gdy się unosił, wyruszali. Lb 9:15-22

I stało się dwudziestego dnia drugiego miesiąca, w drugim roku, że obłok podniósł się znad Przybytku Świadectwa. I synowie izraelscy wyruszyli z pustyni Synaj, a obłok zatrzymał się na pustyni Paran. A obłok Pański był nad nimi w dzień, gdy wychodzili z obozu. Lb 10:11-12,34

A Pan zstąpił w obłoku i przemówił do niego, i wziął z ducha, który był w nim, i dał go siedemdziesięciu starszym. I stało się, że gdy duch spoczął na nich, prorokowali i nie przestawali. Lb 11:25

A Pan zstąpił w słupie obłoku i stanął u wejścia do przybytku, i zawołał Aarona i Miriam, i oboje wyszli. A obłok odstąpił od przybytku, i oto Miriam pokryła się trądem, biała jak śnieg. Aaron spojrzał na Miriam, a oto była trądem. Lb 12,5-10

I doniosą o tym mieszkańcom tej ziemi, bo słyszeli, że Ty, Panie, jesteś pośród tego ludu, że Ty, Panie, bywasz widziany twarzą w twarz, i że Twój obłok stoi nad nimi, i że Ty idziesz przed nimi we dnie w słupie obłoku, a w nocy w słupie ognia. Lb 14,14

I stało się, gdy zgromadzenie zebrało się przeciwko Mojżeszowi i Aaronowi, że zwrócili się ku Namiotowi Zgromadzenia, a oto obłok go okrył i ukazała się chwała Pańska. Lb 16,42

Który szedł przed wami drogą, aby wam szukać miejsca na rozbicie namiotów, nocą w ogniu, aby wam wskazywać drogę, którą macie iść, a za dnia w obłoku. Powtórzonego Prawa 1:33

I zbliżyliście się i stanęliście pod górą, a góra płonęła ogniem aż do nieba, w ciemności, chmurze i gęstym mroku. Powtórzonego Prawa 4:11

Te słowa wypowiedział Pan do całego waszego zgromadzenia na górze spośród ognia, obłoku i gęstej ciemności, donośnym głosem, i nic więcej nie dodał. Spisał je na dwóch tablicach kamiennych i dał mi je. 5 Mojż. 5:22

A Pan ukazał się w przybytku w słupie obłoku, a słup obłoku stał nad wejściem do przybytku. Powtórzonego Prawa 31:15

Historia

PANIE, gdyś wychodził z Seiru, gdyś szedł przez pola Edomu, ziemia drżała, niebiosa kropiły, chmury roniły wodę. Sędziowie 5:4

I uczynił wokoło siebie ciemne namioty, ciemne wody i gęste chmury na niebie. 2 Samuela 22:12

I będzie on jak światło poranka, gdy wschodzi słońce, jak poranek bez chmur, jak trawa, która wyrasta z ziemi, jasno świecąc po deszczu. 2 Samuela 23:4

I stało się, gdy kapłani wyszli z Miejsca Świętego, że obłok napełnił dom Pański, tak iż kapłani nie mogli stać i pełnić służby z powodu obłoku, gdyż chwała Pańska napełniła dom Pański. 1 Królów 8:10-11

A gdy po raz siódmy rzekł: „Oto mała chmurka unosi się z morza jak ręka ludzka”. I rzekł: „Idź i powiedz Achabowi: Zaprzęgaj swój wóz i zjeżdżaj, aby cię deszcz nie zaskoczył”. Tymczasem niebo zasnuło się chmurami i wiatrem, i lunął ulewny deszcz. Achab wsiadł na konia i udał się do Jizreel. 1 Królów 18:44-45

I stało się, że gdy trębacze i śpiewacy byli jak jeden mąż, aby jednym głosem wygłaszać chwałę i dziękczynienie Panu, a gdy podnosili głos przy dźwiękach trąb, cymbałów i instrumentów muzycznych, chwalili Pana, mówiąc: Bo dobry, bo na wieki Jego łaskawość, wówczas świątynia, świątynia Pańska, napełniła się obłokiem, tak iż kapłani nie mogli stać i pełnić służby z powodu obłoku, gdyż chwała Pańska napełniła świątynię Bożą. 2 Kronik 5:13-14

Prowadziłeś ich za dnia słupem obłoku, a w nocy słupem ognia, aby oświetlać im drogę, którą mieli iść. Ty jednak w swoim wielkim miłosierdziu nie opuściłeś ich na pustyni. Słup obłoku nie odstąpił od nich za dnia, aby ich prowadzić drogą, ani słup ognia w nocy, aby oświetlać im drogę, którą mieli iść. Nehemiasz 9:12,19

Poezja

Niechaj ciemność i cień śmierci je splamią, niech chmura je okryje, niech mrok dnia je przerazi. Hioba 3:5

Jak obłok ulega zniszczeniu i znika, tak ten, który zstępuje do grobu, już z niego nie wyjdzie. Hioba 7:9

Choćby jego majestat sięgał niebios, a głowa jego sięgała obłoków, Jednak zginie na wieki jak jego własny gnój; ci, którzy go widzieli, powiedzą: Gdzież on jest? Hioba 20: 6-7

A ty mówisz: Skąd Bóg wie? Czyż może sądzić przez ciemną chmurę? Gęste chmury są dla niego zasłoną, tak że nie widzi, a on przechadza się po okręgu nieba. Hiob 22:13-14

On wiąże wody w gęstych chmurach swoich, a obłok się pod nimi nie rozrywa. On powstrzymuje oblicze tronu swego i rozpościera nad nim obłok swój. Hiob 26:8-9

Strach mnie ogarnął, ściga moją duszę jak wiatr, a dobro moje przemija jak chmura. Hioba 30:15

Spójrz w niebo i zobacz, i zobacz chmury, które są wyżej od ciebie. Hioba 35:5

Które obłoki obficie zrzucają i rozlewają na człowieka. Czyż może ktoś zrozumieć rozpościeranie się chmur albo hałas jego przybytku? Chmurami zakrywa światło i rozkazuje mu, by nie świeciło przez chmurę, która się między nimi gromadzi. Hiob 36:28-29,32

Również podlewając, nuży gęste chmury: rozprasza swój jasny obłok: Czy wiesz, kiedy Bóg je ułożył i sprawił, że zajaśniało światło jego obłoku? Czy znasz równoważenie chmur, cuda tego, który jest doskonały w wiedzy? A teraz ludzie nie widzą jasnego światła, które jest w obłokach, lecz wiatr przechodzi i oczyszcza ich. Hiob 37:11, 15-26, 21

Gdy obłok uczyniłem mu szatą, a gęstą ciemność pieluszką, Czy możesz podnieść głos do chmur, aby obfitość wód cię okryła? Kto potrafi zliczyć obłoki w mądrości? Kto może zatrzymać bukłaki nieba? (Hiob 38:9,34,37)

Uczynił ciemność swoją kryjówką; jego namiotem wokół niego były ciemne wody i gęste chmury nieba. Przed jasnością, która była przed nim, przeminęły jego gęste chmury, grad i węgle ogniste. Psalm 18:11-12

Łaska Twoja, Panie, sięga niebios, a wierność Twoja sięga obłoków. Psalm 36:5

Bo wielkie jest miłosierdzie Twoje aż do niebios, a prawda Twoja aż do obłoków. Psalm 57:10

Oddajcie Bogu swą moc. Jego potęga jest nad Izraelem, a Jego moc w obłokach. Psalm 68:34

Chmury wylały wodę, niebiosa wydały dźwięk, poleciały też Twoje strzały. Psalm 77:17

W dzień prowadził ich obłokiem, a całą noc blaskiem ognia. Choć z góry rozkazywał obłokom i otwierał bramy nieba, Psalm 78:14,23

Chmury i ciemność otaczają Go, sprawiedliwość i sąd są siedzibą Jego tronu. Psalm 97:2

Mówił do nich w słupie obłoku. Przestrzegali Jego świadectw i nakazów, które im dał. Psalm 99:7

Kto rozkłada belki swych komnat w wodach, kto obłoki czyni swym rydwanem, kto chodzi na skrzydłach wiatru: Psalm 104:3

Rozpostarł obłok jako osłonę i ogień, aby świecił w nocy. Psalm 105:39

Bo Twoje miłosierdzie jest wielkie ponad niebiosa, a Twoja prawda sięga obłoków. Psalm 108:4

On okrywa niebiosa chmurami, On przygotowuje deszcz dla ziemi, On sprawia, że trawa rośnie na górach. Psalm 147:8

Dzięki Jego wiedzy rozstępują się głębiny, a chmury spuszczają rosę. Księga Przysłów 3:20

Gdy utwierdzał obłoki w górze, gdy umacniał źródła głębin: Księga Przysłów 8:28

W świetle oblicza króla jest życie, a jego łaska jest jak obłok późnego deszczu. Księga Przysłów 16:15

Kto się chełpi fałszywym darem, jest jak chmury i wiatr bez deszczu. Księga Przysłów 25:14

Gdy chmury są pełne deszczu, wylewają go na ziemię. A gdy drzewo upadnie na południe lub na północ, w miejscu, gdzie upadnie, tam pozostanie. Kto zważa na wiatr, nie będzie siał, a kto patrzy na chmury, nie będzie żął. Księga Koheleta 11: 3-4

Dopóki słońce, światło, księżyc lub gwiazdy nie będą zaćmione i chmury nie powrócą po deszczu: Księga Koheleta 12:2

Prorocy

I sprawi Pan nad każdym mieszkaniem góry Syjon i nad jej zgromadzeniami obłok i dym we dnie, a blask płomienistego ognia w nocy, bo nad każdą chwałą będzie obrona. Izajasz 4:5

I spustoszę ją; nie będzie przycinana ani kopana, i wyrosną w niej osty i ciernie; i chmurom nakażę, aby nie spuszczały na nią deszczu. Izajasz 5:6

Wstąpię na szczyty obłoków, podobny będę do Najwyższego. Izajasz 14:14

Tak bowiem rzekł do mnie Pan: Uczynię sobie odpoczynek i będę się rozmyślał w domu moim, jak czyste ciepło nad ziołami i jak obłok rosy w upale żniwa. Izajasz 18:4

Brzemię Egiptu. Oto Pan wsiada na szybki obłok i wkracza do Egiptu. I bożki Egiptu poruszą się przed Nim, a serce Egiptu rozpłynie się w jego wnętrzu. Izajasz 19:1

Zniszczysz hałas obcych, jak upał na suchym miejscu, jak upał cieniem chmury; gałąź strasznych zostanie zniżona. Izajasz 25:5

Zgładziłem twoje przestępstwa jak gęstą chmurę, a twoje grzechy jak mgłę. Nawróć się do mnie, bo cię odkupiłem. Izajasz 44:22

Kim są ci, którzy latają jak obłoki i jak gołębie do swoich okien? Izajasz 60:8

Oto nadciąga jak obłoki, a jego rydwany jak wicher; jego konie są szybsze od orłów. Biada nam! Bo jesteśmy spustoszeni. Jeremiasz 4:13

Jakżeż Pan okrył chmurą córkę Syjonu w swym gniewie, zrzucił z nieba na ziemię piękność Izraela, nie pamiętając o podnóżku swoich stóp w dniu swego gniewu! Lamentacje 2:1

Okryłeś się chmurą, aby nasza modlitwa nie przeszła. Lamentacje 3:44

I patrzyłem, a oto wicher przyszedł od północy, wielka chmura i ogień spowijający wszystko, a blask był dokoła niego, a z jego środka jakby barwa bursztynu, z środka ognia. Jak wygląd łuku na obłoku w dzień deszczowy, tak wygląd blasku dokoła. Taki był wygląd podobieństwa chwały Pana. A gdy to ujrzałem, padłem na twarz i usłyszałem głos Tego, który mówił. Ezechiel 1:4 ,28

A stanęło przed nimi siedemdziesięciu mężów ze starszych domu Izraela i pośród nich stał Jaazaniasz, syn Szafana, a każdy miał w ręku kadzielnicę; i gęsty dym kadzidła wznosił się w górę. Ezechiela 8:11

A cherubiny stały po prawej stronie świątyni, gdy ów człowiek wchodził, a obłok napełnił dziedziniec wewnętrzny. Wtedy chwała Pańska podniosła się znad cherubina i zatrzymała się nad progiem świątyni. Świątynia zaś napełniła się obłokiem, a dziedziniec był pełen blasku chwały Pańskiej. Ezechiel 10: 3-4

Albowiem bliski jest dzień, bliski jest dzień Pański; dzień pochmurny; będzie to czas pogan. Także w Techfanches zaćmi się dzień, gdy tam złamię jarzma egipskie. I ustanie w nim pycha jego siły, okryje je chmura, a jego córki pójdą w niewolę. Ezechiel 30:3 ,18

A gdy cię zgasnę, zakryję niebo i zaćmię jego gwiazdy, zakryję słońce chmurami, a księżyc nie da swego blasku. Ezechiela 32:7

Jak pasterz dokonuje przeglądu swojej trzody, gdy znajduje się wśród rozproszonych owiec, tak Ja dokonam przeglądu moich owiec i wyratuję je ze wszystkich miejsc, gdzie się rozproszyły w dzień pochmurny i ciemny. Ezechiela 34:12

Wstąpisz i przyjdziesz jak burza, będziesz jak chmura, aby pokryć kraj, ty i wszystkie twoje oddziały i wiele ludów z tobą. I przyjdziesz przeciwko ludowi mojemu, Izraelowi, jak chmura, aby pokryć kraj. Przy końcu dni przyprowadzę cię do kraju mojego, aby poznały mnie narody, gdy okażę się święty w tobie, Gogu, przed ich oczami. Ezechiel 38:9 ,16

Patrzyłem w widzeniach nocnych: Oto przyszedł ktoś podobny do Syna Człowieczego z obłokami niebieskimi i przyszedł do Przedwiecznego, i wprowadzono Go przed Niego. Księga Daniela 7:13

Efraimie, cóż ci mam uczynić? Judo, cóż ci mam uczynić? Bo twoja dobroć jest jak obłok poranny i jak rosa wczesna znika. Ozeasza 6:4

Dlatego będą jak obłok poranny, jak rosa poranna, która szybko znika, jak plewy, które wicher unosi z klepiska, i jak dym z komina. Ozeasza 13:3

Dzień ciemności i mroku, dzień chmur i gęstego mroku, jak poranek, który rozpostarł się na górach: lud wielki i silny; podobnego nie było nigdy i nie będzie już po nim, nawet w latach wielu pokoleń. Księga Joela 2:2

Pan jest nieskory do gniewu i potężny w mocy, a nie pozostawi bezkarnie niegodziwego. W wichrze i burzy droga Pana jest Jego, a chmury są prochem pod Jego nogami. Nahuma 1:3

Dzień ten będzie dniem gniewu, dniem udręki i ucisku, dniem spustoszenia i spustoszenia, dniem ciemności i mroku, dniem chmur i gęstego mroku, Sofoniasz 1:15

Proście Pana o deszcz w czasie późnego deszczu, a Pan sprawi, że chmury będą jasne i ześle deszcz rzęsisty na każdą trawę polną. Zachariasz 10:1

Ewangelie

Gdy On jeszcze mówił, oto obłok jasny osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie. Ewangelia Mateusza 17:5

A wtedy ukaże się na niebie znak Syna Człowieczego. I wtedy będą lamentować wszystkie plemiona ziemi, i ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego na obłokach niebieskich z wielką mocą i chwałą. Ewangelia Mateusza 24:30

Jezus mu rzekł: Powiedziałeś. Jednakże powiadam wam: Odtąd ujrzycie Syna Człowieczego, siedzącego po prawicy Wszechmocnego i nadchodzącego na obłokach niebieskich. Ewangelia Mateusza 26:64

I oto obłok osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: Ten jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie! Ewangelia Marka 9:7

A wtedy ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego na obłokach z wielką mocą i chwałą. Ewangelia Marka 13:26

A Jezus rzekł: Ja jestem. Ujrzycie Syna Człowieczego, siedzącego po prawicy Wszechmocnego i nadchodzącego na obłokach niebieskich. Ewangelia Marka 14:62

Gdy On to mówił, zjawił się obłok i osłonił ich. A oni zlękli się, gdy weszli w obłok. A z obłoku odezwał się głos: To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie! Łukasza 9: 34-35

I rzekł także do ludu: Gdy widzicie chmurę podnoszącą się od zachodu, zaraz mówicie: Nadchodzi deszcz, i tak się dzieje. Łukasza 12:54

A wtedy ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłoku z wielką mocą i chwałą. Łukasza 21:27

A gdy to powiedział, a oni patrzyli, został uniesiony w górę, i obłok zabrał Go im z oczu. Dzieje Apostolskie 1:9

Listy

A ponadto, bracia, nie chciałbym, abyście nie wiedzieli, że wszyscy ojcowie nasi, co prawda, podlegali obłokowi i wszyscy przeszli przez morze, I wszyscy zostali ochrzczeni w Mojżeszu w obłoku i w morzu; 1 Koryntian 10: 1-2

Potem my, którzy pozostaniemy przy życiu, wraz z nimi będziemy porwani w powietrze, na obłoki, na spotkanie Pana, i w ten sposób zawsze będziemy z Panem. 1 Tesaloniczan 4:17

Dlatego i my, mając wokół siebie tak wielki obłok świadków, zrzuciwszy z siebie wszelki ciężar i grzech, który nas łatwo zwodzi, biegnijmy wytrwale w wyścigu, który jest przed nami, List do Hebrajczyków 12:1

Ci są studniami bez wody, obłokami niesionymi burzą, dla których mgła ciemności jest zachowana na wieki. 2 Piotra 2:17

To są plamy na waszych ucztach miłosierdzia, gdy ucztują z wami, pasąc się bez lęku: chmury te są bez wody, unoszone przez wiatry; drzewa, których owoc więdnie, nie owocują, dwa razy obumarły, wyrwany z korzeniami; Judy 1:12

Objawienie

Oto przychodzi z obłokami i ujrzy Go wszelkie oko, także ci, którzy Go przebili. I będą lamentować przed Nim wszystkie plemiona ziemi. Tak, Amen. Objawienie 1:7

I widziałem innego potężnego anioła zstępującego z nieba, odzianego w obłok, a tęcza była nad jego głową, a oblicze jego było jak słońce, a nogi jego jak słupy ognia. Objawienie 10:1

I usłyszeli donośny głos z nieba, mówiący do nich: Wstąpcie tutaj! I wstąpili do nieba w obłoku, a ich wrogowie patrzyli na nich. Objawienie 11:12

I patrzyłem, a oto obłok biały, a na obłoku siedział Ktoś podobny do Syna Człowieczego, mający na głowie swej złotą koronę, a w ręce swej ostry sierp. I wyszedł inny anioł ze świątyni, wołając głosem donośnym do Siedzącego na obłoku: Zapuść swój sierp i żnij, bo nadeszła dla ciebie pora, abyś żął, bo dojrzało żniwo ziemi. I rzucił Ten, który siedział na obłoku, sierp swój na ziemię, i ziemia została zżęta. Objawienie 14: 14-16

Apokryfy

Potem przepłynęła przede mną wodnista chmura i spadł ulewny deszcz; a gdy ulewa minęła, krople stały nieruchomo. 2 Ezdrasza 4:49

Łatwiej jednak temu, kto jest w niebezpieczeństwie, wejść w te rzeczy, niż przeminąć jak obłok ze świata i nie widzieć tego, co się stanie w dniach ostatnich. I odpowiedział mi, mówiąc: 2 Ezdrasza 13:20

Oto chmury od wschodu i od północy do południa, a wyglądają one bardzo groźnie, pełne gniewu i burzy. Silne wiatry powstaną od wschodu i rozstąpią je; a chmura, którą podniósł w gniewie, i gwiazda poruszona, by siać postrach ku wschodowi i zachodniemu wiatrowi, zostaną zniszczone. Wielkie i potężne chmury zostaną nadęte, pełne gniewu, a gwiazda, by przerazić całą ziemię i jej mieszkańców; i wyleją na każde wysokie i wyniosłe miejsce straszliwą gwiazdę, (2 Ezdrasza 15:34 , 39-40)

I imię nasze z czasem pójdzie w zapomnienie, a nikt nie będzie pamiętał naszych czynów, a życie nasze przeminie jak ślad po chmurze i rozwieje się jak mgła, którą rozpraszają promienie słońca i pochłania jego żar. Księga Mądrości 2:4

Wtedy poszybują w górę celne pioruny, a z chmur, niczym z dobrze napiętego łuku, polecą do celu. Księga Mądrości Salomona 5:21

Mianowicie, obłok rzucający cień na obóz; tam, gdzie przedtem stała woda, ukazał się suchy ląd; z Morza Czerwonego droga bez przeszkód; a z rwącego potoku zielone pole: Mądrość Salomona 19:7

Gdy bogaty człowiek przemówi, wszyscy milczą, a gdy spojrzą, co on powie, wywyższają to pod niebiosa. Lecz gdy biedny przemówi, mówią: „Kimże jest ten człowiek?”. A jeśli się potknie, pomagają go obalić. Mądrość Syracha 13:23

Wyszłam z ust Najwyższego i okryłam ziemię jak obłok. Mieszkałam na wysokościach, a tron mój w słupie obłoku. Mądrość Syracha 24:3-4

Kto służy Panu, będzie przyjęty z łaską, a modlitwa jego dosięgnie obłoków. Modlitwa pokornego przebija obłoki i dopóki się nie zbliży, nie będzie pocieszony; i nie odejdzie, aż Najwyższy wejrzy, aby sądzić sprawiedliwie i wykonać sąd. Miłosierdzie jest na czasie utrapienia, jak chmury deszczowe w czasie suszy. Mądrość Syracha 35:16-17,20

Przez to skarby się otwierają, a chmury wylatują jak ptaki. Swoją wielką mocą umacnia chmury, a bryły gradu kruszą się na drobne kawałki. Mądrość Syracha 43:14-15

Dał mu usłyszeć swój głos i wprowadził go w ciemną chmurę, i dał mu przykazania przed swoim obliczem, prawo życia i wiedzy, aby mógł nauczyć Jakuba swoich przymierzy, a Izraela swoich praw. Mądrość Syracha 45:5

Był jak gwiazda poranna pośród chmur i jak księżyc w pełni, jak słońce świecące w świątyni Najwyższego, jak tęcza rozświetlająca jasne chmury, jak piękne drzewo oliwne, wydające pąki, jak cyprys, który rośnie aż do chmur. Mądrość Syracha 50:6-7,10

Kto wstąpił do nieba i wziął ją, i sprowadził z obłoków? Barucha 3:29

A gdy Bóg rozkaże chmurom, by przepłynęły nad całym światem, czynią to, co im nakazano. List Jeremiasza 1:62

Błyskawice i chmury, błogosławcie Pana, chwalcie i wywyższajcie Go na wieki. Modlitwa Azariasza 1:51

Gdy to uczyniono i nadeszła pora, by zaświeciło słońce, które przedtem było ukryte w chmurze, rozpalił się wielki ogień, tak że wszyscy się dziwili. 2 Machabejska 1:22

Wtedy Pan im to pokaże, a chwała Pańska ukaże się i obłok, tak jak to pokazano za Mojżesza i jak wtedy, gdy Salomon pragnął, aby to miejsce zostało poświęcone z czcią. 2 Machabejska 2:8

Enoch

Spójrz na lato i zimę, jak cała ziemia jest pełna wody, a chmury, rosa i deszcz leżą na niej. Henoch 2:3

I nastała wielka bezbożność, i dopuszczali się rozpusty, i dali się zwieść, i stali się zepsuci we wszystkich swoich drogach. Semjâzâ nauczał czarów i nacinania korzeni, Armârôs – odczarowywania, Barâqîjâl – astrologii, Kokabêl – konstelacji, Ezêqêêl – znajomości chmur, Araqiêl – znaków ziemi, Szamsiêl – znaków słońca, a Sariêl – biegu księżyca. I gdy ludzie ginęli, płakali, a ich krzyk wznosił się do nieba… Henoch 8:2

A wizja ukazała mi się w ten sposób: Oto w wizji chmury mnie zaprosiły, a mgła przywołała, a bieg gwiazd i błyskawic przyspieszył i przyspieszył mnie, a wiatry w wizji kazały mi latać i uniosły mnie w górę, i zaniosły do nieba. Henoch 14:8

Widziałem wiatry na ziemi, niosące chmury. Widziałem ścieżki aniołów. Widziałem na krańcu ziemi firmament nieba. Henoch 18:5

Pędząc niczym obfity potok wodny, który płynął na północny zachód, powodował, że chmury i rosa wznosiły się ze wszystkich stron. Henoch 28:3

I tam moje oczy ujrzały tajemnice błyskawic i grzmotów, i tajemnice wiatrów, jak się rozdzielają, by wiać nad ziemią, i tajemnice chmur i rosy, i tam zobaczyłem, skąd wypływają w tym miejscu i skąd nasycają pył ziemi. I tam ujrzałem zamknięte komnaty, z których rozdzielają się wiatry, komnatę gradu i wiatrów, komnatę mgły i chmur, a ich chmura unosi się nad ziemią od początku świata. Henoch 41:3-4

A duch rosy ma swoje mieszkanie na krańcach nieba i jest połączony z komnatami deszczu, a jego bieg odbywa się zimą i latem. A jej chmury i chmury mgły są połączone i jedne dają się drugim. Henoch 60:20

A przez środkowy portal w prostej linii nadchodzi zdrowie, deszcz, rosa i dobrobyt; a przez trzeci portal na zachodzie nadchodzi chmura i szron, śnieg i deszcz, rosa i szarańcza. Henoch 76:11

Czwarta zaś ćwiartka, zwana północą, dzieli się na trzy części: pierwsza z nich przeznaczona jest dla ludzi, druga zaś zawiera morza, otchłanie, lasy, rzeki, ciemność i chmury; trzecia zaś część obejmuje ogród sprawiedliwości. Henoch 77:3

O, gdyby moje oczy stały się chmurą wody, abym mógł nad tobą płakać i wylać łzy jak chmurę wody, abym mógł odpocząć od trosk mego serca! Henoch 95:1

I On wezwie na świadectwo przeciwko wam wszelkie chmury, mgłę, rosę i deszcz; bo wszystkie one zostaną powstrzymane z waszego powodu, by nie spadły na was, i będą pamiętać o waszych grzechach. Henoch 100:11

I zobaczyłem tam coś w rodzaju niewidzialnej chmury, gdyż z powodu jej głębokości nie mogłem się jej przyjrzeć, i zobaczyłem płomień ognia płonący jasno oraz rzeczy przypominające lśniące góry, które krążyły i przesuwały się tam i z powrotem. Henoch 108:4

Jasher

I rzekł do niego: „Weź teraz swego syna, swego jedynego syna, którego miłujesz, Izaaka, i udaj się do krainy Moria i złóż go tam w ofierze całopalnej na jednej z gór, która ci zostanie wskazana, bo tam ujrzysz obłok i chwałę Pana". I ukazał mu się słup ognia, sięgający od ziemi do nieba, i obłok chwały na górze, i chwała Pana była widoczna w obłoku. I rzekł Abraham do Izaaka: „Synu mój, czy widzisz na tej górze, którą widzimy z daleka, to, co ja widzę na niej?" Izaak odpowiedział i rzekł do ojca swego: „Widzę, a oto słup ognia i obłok, i chwała Pana jest widoczna na obłoku". Jasher 23:2,42-44

A chwała Pana spoczęła na górze Synaj. I zawołał On Mojżesza, a Mojżesz przybył w środku obłoku i wstąpił na górę. Jasher 82:8

A dwudziestego dnia miesiąca obłok został zdjęty z Namiotu Świadectwa. W tym czasie Izraelici kontynuowali swoją podróż z pustyni Synaj i przebyli trzy dni, a obłok zatrzymał się na pustyni Paran. Tam zapłonął gniew Pana przeciwko Izraelowi, gdyż sprowokowali Pana, prosząc Go o mięso, aby mogli jeść. Jasher 83:25-26

A Pan ukazał się w przybytku w słupie obłoku, a słup obłoku stał u wejścia do przybytku. Jasher 87:2

Jubileusze

I wstąpił Mojżesz na górę Bożą, a chwała Pańska przebywała na górze Synaj, a obłok osłaniał ją przez sześć dni. Siódmego dnia zawołał Mojżesza z pośrodka obłoku, a wygląd chwały Pańskiej był jak płomień ognia na szczycie góry. Jubileusze 1:2-3

Bo pierwszego dnia stworzył niebiosa, które są w górze, i ziemię, i wody, i wszystkie duchy, które służą przed Nim – aniołów obecności, i aniołów uświęcenia, i aniołów ducha ognia, i aniołów ducha wiatrów, i aniołów ducha chmur, i ciemności, i śniegu, i gradu, i szronu, i aniołów głosu, i grzmotu, i błyskawicy, i aniołów duchów zimna i gorąca, i zimy, i wiosny, i jesieni, i lata, i wszystkich duchów swoich stworzeń, które są w niebie i na ziemi, stworzył otchłanie i ciemność, wieczór i noc, i światło, świt i dzień, które przygotował według wiedzy swego serca. Jubileusze 2:2

Położył swój łuk na obłoku jako znak wiecznego przymierza, że nie będzie już potopu na ziemi, który by ją zniszczył po wszystkie dni jej istnienia. Jubileusze 6:16

I nadleciała chmara kruków, aby pożreć ziarno, a Abram wybiegł im naprzeciw, zanim jeszcze usadowiły się na ziemi, i zawołał do nich, zanim jeszcze usadowiły się na ziemi, aby pożreć ziarno, i rzekł: „Nie schodźcie! Wróćcie na miejsce, z którego przyszliście!". I zawróciły. I kazał chmarze kruków zawrócić owego dnia siedemdziesiąt razy, a ze wszystkich kruków w całej krainie, w której przebywał Abram, nie osiadł tam ani jeden. Jubileusze 11:18-19

Zaginione Księgi Biblii

A gdy szedłem – rzekł Józef – spojrzałem w powietrze i zobaczyłem zdumione chmury i ptaki niebieskie zatrzymujące się w pół lotu. Protoewangelia 13:2

Wtedy jasny obłok ocienił jaskinię, a położna rzekła: „Dziś dusza moja doznaje chwały, bo moje oczy ujrzały rzeczy zdumiewające, a zbawienie nastało dla Izraela". Lecz nagle obłok stał się wielkim światłem w jaskini, tak że ich oczy nie mogły go znieść. Protoewangelia 14:10-11

Tutaj byliśmy dotychczas i nie zaznaliśmy śmierci, ale teraz mamy powrócić wraz z nadejściem Antychrysta, uzbrojeni w znaki i cuda, aby stoczyć z nim bitwę i zostać przez niego zabici w Jerozolimie, a następnie po trzech i pół dniach zostać wzięci żywi do nieba. Ewangelia Nikodema 20:4

Wtedy lud podpalił stos; chociaż płomień był bardzo wielki, nie dotknął jej, gdyż Bóg zmiłował się nad nią i sprawił, że z ziemi pod nami spadł wielki ogień, a z góry chmura, która zsyłała wielkie ilości deszczu i gradu. Dzieje Pawła i Tekli 5:15

Lecz ryby (cielęta), widząc błyskawicę i ogień, zginęły i pływały martwe po powierzchni wody, a chmura ognia otoczyła Teklę, tak że zwierzęta nie mogły się do niej zbliżyć, tak i ludzie nie mogli zobaczyć jej nagości. Dzieje Pawła i Tekli 9:9

Wyruszywszy stamtąd, udała się do Seleucji i oświeciła wielu w poznaniu Chrystusa. A jasny obłok prowadził ją w jej podróży. A gdy przybyła do Seleucji, udała się na miejsce poza miastem, oddalone o około stadię, bojąc się mieszkańców, gdyż czcili bożki. I została zaprowadzona (przez obłok) na górę zwaną Kalamon lub Rodeon. Tam przebywała przez wiele lat i doświadczyła wielu ciężkich pokus diabła, które znosiła w sposób godny, dzięki pomocy, jaką miała od Chrystusa. Dzieje Pawła i Tekli 10:11-14

Mieliśmy braki w naszym rozumieniu; czciliśmy kamienie i drewno; złoto, srebro i miedź, dzieła rąk ludzkich; a całe nasze życie było niczym innym jak śmiercią. Dlatego, otoczeni ciemnością i mając taką mgłę przed oczami, spojrzeliśmy w górę i Jego wolą odrzuciliśmy chmurę, która nas otaczała. Zlitował się bowiem nad nami i poruszony w swych wnętrznościach ku nam, zbawił nas, widząc w nas wiele błędów i zguby; i widząc, że nie mamy żadnej nadziei zbawienia, jak tylko przez Niego. 2 Klemens do Koryntian 1:7-9

A mężczyzna z kobietą nie jest ani mężczyzną, ani kobietą. — Ma na myśli to; nazywa nasz gniew męskim, a naszą pożądliwość żeńską. Gdy więc człowiek dojdzie do takiego stanu, że nie będzie już podporządkowany ani jednemu, ani drugiemu z tych (które przez panujący zwyczaj i złe wychowanie zaciemniają i zaciemniają rozum), lecz raczej, rozwiawszy mgłę, która się z nich wyłania, i będąc pełen wstydu, przez pokutę zjednoczy duszę i ducha w posłuszeństwie rozumowi; wtedy, jak mówi Paweł, nie ma w nas ani mężczyzny, ani kobiety. 2 List Klemensa do Koryntian 5:4-6

A zatem, jak będzie On wówczas podobny do tego, jakim był na ziemi, tak Żydom nakazano wcześniej wziąć dwa kozły, równe i sprawiedliwe. Aby, gdy w przyszłości ujrzą naszego Zbawiciela przychodzącego na obłokach nieba, zdumieli się podobieństwem kozłów. List Powszechny Barnaby 6:12

Zapomniane Księgi Edenu

Lecz gdy przebiegły szatan zobaczył ich, że zdążają do ogrodu, zebrał swoje wojsko i pojawił się na obłoku, chcąc ich zwieść. 1 Księga Adama i Ewy 28:1

Bóg powiedział mi dalej: Jeśli nie będziesz miał siły chodzić, poślę obłok, aby cię poniósł i wysadzi cię u wejścia do ich jaskini; potem obłok powróci i zostawi cię tam. A jeśli pójdą z tobą, poślę obłok, aby poniósł ciebie i ich. Wtedy Bóg rozkazał obłokowi, a on mnie podniósł i przyprowadził do ciebie; a potem wrócił. 1 Księga Adama i Ewy 60:23-25

I stało się, gdy Henoch opowiedział o tym swoim synom, że aniołowie wzięli go na skrzydła i zanieśli do pierwszego nieba, gdzie umieścili go na obłokach. I tam spojrzałem, i znów spojrzałem wyżej, i zobaczyłem eter, i umieścili mnie na pierwszym niebie, i pokazali mi ogromne Morze, większe niż morze ziemskie. Sekrety Henocha 3:1

I oto spojrzałem w dół i ujrzałem skarbce śniegu, aniołów, którzy strzegą swoich straszliwych spichlerzy, i chmury, z których wychodzą i do których wchodzą. Sekrety Henocha 5:1

A jeden z aniołów, odwróciwszy się od podległego mu zakonu, wpadł na niemożliwy pomysł, by umieścić swój tron wyżej niż chmury nad ziemią, aby dorównać mi rangą. Sekrety Henocha 29:3

(Piątek) Szóstego dnia nakazałem mojej mądrości stworzyć człowieka z siedmiu konsystencji: po pierwsze, jego ciało z ziemi; po drugie, jego krew z rosy; po trzecie, jego oczy ze słońca; po czwarte, jego kości z kamienia; po piąte, jego inteligencja z szybkości aniołów i z chmur; po szóste, jego żyły i włosy z trawy ziemi; po siódme, jego dusza z mojego oddechu i z wiatru. Sekrety Henocha 30:10

Słyszysz słowa moich ust, tak jak ja słyszałem słowa Pana, niczym potężny grzmot nieustannie niesiony przez chmury. Sekrety Henocha 39:7

I zmierzyłem krąg słońca, i zmierzyłem jego promienie, policzyłem godziny, spisałem też wszystkie rzeczy, które krążą po ziemi. Zapisałem rzeczy, które są pielęgnowane, i wszystkie nasiona zasiane i niezasiane, które ziemia wydaje, i wszystkie rośliny, i każdą trawę, i każdy kwiat, i ich słodkie zapachy, i ich nazwy, i miejsca zamieszkania chmur, i ich skład, i ich skrzydła, i jak niosą deszcz i krople deszczu. I zbadałem wszystko i zapisałem drogę grzmotów i błyskawic, i pokazały mi klucze i ich strażników, ich powstanie, drogę, którą idą; jest ona wypuszczana w miarę (delikatnie) na łańcuchu, aby ciężkim łańcuchem i siłą nie zrzuciła gniewnych chmur i nie zniszczyła wszystkiego na ziemi. Zapisałem skarbce śniegu i magazyny zimna i mroźnego powietrza, i obserwowałem ich klucznika pory roku, on napełnia nimi chmury i nie opróżnia skarbców. Sekrety Henocha 40:5-7

Przyjdą moi prześladowcy i nie ujrzą mnie. Ciemna chmura padnie na ich oczy, a gęsty mrok ich zaćmi. Pisma Salomona 5:4-5

Rosę Pańską w ciszy zesłał na mnie, a obłok pokoju sprawił, że wzeszła nade mną głowa, która mnie ustawicznie strzegła. Stał się on dla mnie zbawieniem. Wszystko się zachwiało i przeraziło. Pisma Salomona 35:1-3

Bo według wielkości Najwyższego, tak mnie stworzył, i odnowił mnie niczym własną nowość, i namaścił mnie ze swojej doskonałości. I stałem się jednym z Jego Bliskich; i otworzyły się moje usta jak obłok rosy, i wylało się moje serce jak strumień sprawiedliwości, a mój dostęp do Niego był w pokoju; i zostałem utwierdzony Duchem Jego panowania. Alleluja. Pisma Salomona 36:5-8

Niebiosa będą się radować za dni Jego, ziemia będzie się radować, a chmury będą się radować. A znajomość Pana będzie wylana na ziemię, jak wody morskie. I aniołowie chwały obecności Pańskiej będą się w nim radować. Testament Księgi Lewiego 5:18-20